

[Alice Faber]

side, for at hun kunne fremsætte sit eget forslag i næste samling og få sit navn på. Jeg synes ikke, fru Lone Dybkjær kan være det bekendt over for kvindeforskningen.

Lone Dybkjær (RV):

Til fru Mette Groes vil jeg gerne sige, at jeg ikke har deltaget personligt i de forhandlinger og derfor ikke skal gå nærmere ind på, hvordan selve forhandlingsforløbet har været. Jeg synes, man kan diskutere, om det er rigtigt at trække det frem her, men jeg vil så i hvert fald gerne sige, at med min erfaring med fru Mette Groes og fru Mette Groes' deltagelse i forhandlingsforløb har jeg ikke nogen tillid til, hvad fru Mette Groes siger her fra talerstolen.

Hr. Tinning spurgte, hvad målsætningen for ligestilling skulle være, og hvad det var, det radikale venstre mente med det. Jeg synes sådan set, at hr. Tinning formulerede det meget smukt selv, nemlig i det tredje forslag. Han sagde, at målet er, at de enkelte mennesker får lov til at udfolde sig på egne værdier og egne præmisser. Det kan jeg fuldstændigt tilslutte mig. Det mener jeg må være målsætningen for ligestilling, og jeg kunne ikke have formuleret det bedre selv.

Så kan man diskutere, hvad målsætningen for kvindeforskningen skal være. Jeg tror dog ikke, jeg skal gå ind i en lang målsætningsdebat her, men det, jeg mener er problemet med forslaget, er, at man sætter sig ned og laver det isoleret. De, der har deltaget i forskningsudvalget, vil vide, at det var præcis de samme synspunkter, jeg havde, dengang vi havde nogle kvindelige forskere fremme. Jeg siger, at det ikke hjælper, at man blot synliggør kvinderne gennem historien og så samtidig sikrer sig, at hele det teknologiske tog kører forbi alle kvinder. Derfor mener jeg, at en grundlæggende målsætning for det arbejde, vi skal udføre inden for dette område, er at inddrage kvinderne på lige fod i det generelle arbejde, og det tror jeg ikke dette forslag vil fremme; derfor stemmer vi imod det.

(Kort bemærkning).

Mette Groes (S):

Det er jo sådan, at hvis man vil forhindre en god idé i at blive gennemført, skal man bare gøre problemet større.

Vi har en lille gruppe kvindeforskere, som arbejder rundt omkring på landets universiteter. De trænger til hjælp nu for at kunne overleve. Vi vil gerne støtte, at deres arbejde bliver videreført.

Så gør man det fra de radikales side, at man siger: ja men så lille er problemet ikke, det er meget, meget større. Der er nemlig ikke ligelig repræsentation i råd og nævn inden for undervisningssektoren. Der er heller ikke en egentlig planlægning af den samlede forskning inden for hele sektoren. Nej, bevar mig vel, det er der ikke, men skulle vi dog ikke kunne vedtage dette lille bitte forslag uden at kræve af os selv, at vi samtidig løser hele Danmarks forskningsproblem? Selvfølgelig kan vi det, hvis vi vil.

(Kort bemærkning).

Tinning (VS):

Jeg er nødt til at sige til fru Lone Dybkjær, at de forklaringer, vi her får, simpelt hen er rent hr. Bernhard Baunsgaard. (*Munterhed*). Det, vi får at vide, er, at det radikale venstre godt vil være med til at sikre kvindernes deltagelse i forskningslivet på lige vilkår. Ja men det er jo fuldstændig banalt. Det, hele forslaget handler om, er, at kvindernes deltagelse på lige vilkår forudsætter særlig støtte. Kvinderne deltager ikke på lige vilkår i dag, kan ikke deltage på lige vilkår og skal derfor have særlig støtte, og det får de ikke.

Så siger fru Lone Dybkjær: det er mindst lige så vigtigt med det teknologiske tog, der skal kvinderne også med. Ja men det radikale venstre har stemt for et teknologisk grundforskningsprogram i finansudvalget, hvor der ikke er så meget som ét ord om humanistisk grundforskning, og det er dog ellers et led, som burde være vigtigt, også når man snakker om, at alle skal med på det teknologiske tog. Det radikale venstre har stemt for sådan et teknologisk grundforskningsprogram, som der heller ikke er noget om særlig sikring af kvindeforskningssynsvinkler i. Det kunne man da have sørget for, hvis det var så vigtigt at få det ind i den sammenhæng.

Det radikale venstre støtter en rekrutteringsplan, som undervisningsministeren hævder er til gavn for kvinderne. Ja men der findes masser af kvinder, som på prent har fortalt undervisningsministeren, at de ikke kan